

RECENSIONS

GEORGES MOUNIN: *Histoire de la linguistique des origines au XXe siècle*. Paris, Presses Universitaires de France, 1967. Versió castellana: Madrid, Gredos, 1968. 235 pàgs. (BRH, 16). — *La linguistique du XXe siècle*. Paris, Presses Universitaires de France, 1972. 254 pàgs. Versió castellana: Madrid, Gredos, 1976. 262 pàgs. (BRH, 40).

Aquestes dues obres, que hom pot considerar unitàriament, són plenes d'observacions interessants sobre els diferents períodes, tendències i autors estudiats. En la primera, ens sembla mancada de proporció l'extensió que hom dedica a alguns temes. Per exemple, només unes vint-i-dues pàgines fan referència al conjunt format per l'antiguitat clàssica (grega i romana) i l'Édat mitjana, mentre que unes nou ho fan als sumeris i acadis. Algun període important, com el del Renaixement, tampoc no ofereix un desenvolupament suficient. En la segona obra, una subdivisió en períodes o tendències hauria estat molt més encertada que la selecció de figures importants que hi trobem. D'aquesta manera es fa més difícil de seguir el desenvolupament de la lingüística d'aquest segle. Altrament, la dita selecció és bastant incompleta, puix que hi manca una figura tan representativa de la lingüística anglesa com Firth i una altra tan original i innovadora de la francesa com Guillaume. Finalment, algunes d'aquestes figures modernes són estudiades d'una manera poc organitzada: bé que hom pot trobar moltes coses interessants en les pàgines que els són dedicades, manca, a vegades, una exposició sòlida i precisa de les doctrines. Això pot ésser observat, per exemple, en la part dedicada a Saussure, però sobretot en la que es refereix a Chomsky, escrita en un to massa subjectiu, fins al punt de preguntar-se l'autor, d'una manera ben poc seriosa, si el creador de la gramàtica generativa transformacional no ha estat condicionat per l'ambient acadèmic nord-americà en tant que aquest és molt competitiu i adequat per als qui desitgen triomfar en un curt termini. Malgrat les deficiències, més aviat de forma, que hem assenyalat, hom troba ben sovint, en ambdues obres, manifestacions de la gran personalitat de l'autor com a lingüista i dels seus extensos i profunds coneixements.

Josep ROCA I PONS

JOHN LYONS: *Semantics*. Cambridge, Cambridge University Press, 1977. 898 pàgs. Traducció castellana: *Semántica*. Barcelona, Editorial Teide, 1980. 855 pàgs.

Entre les nombroses obres aparegudes durant aquests darrers anys sobre semàntica, aquesta obra de Lyons ocupa un lloc molt destacat, tant per la seva riquesa i diversitat temàtica com per la profunditat que caracteritza el tractament dels temes. Afegim-hi l'adequada organització de tota l'obra, amb alguna excepció,